

KÚRIA

Bfv.I.1469/2011/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2012. év március hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A sikkasztás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Csongrád Megyei Bíróság 3.B.253/2006/56. számú és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.4/2009/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Csongrád Megyei Bíróság a 2008. november 7. napján kelt 3.B.253/2006/56. számú ítéletével a terheltet a Btk. 317. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára tekintettel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében mondta ki bűnösnek és ezért két év hat hónap börtönre, valamint három év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá kötelezte a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a kiszabott büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezést, valamint a felmentés végett bejelentett védelmi fellebbezéseket elbírálva a Szegedi Ítéltábla a 2009. május 14. napján kelt Bf.II.4/2009/17. számú ítéletével az első fokú bíróság

ítéletét a bűncselekmény megnevezésének pontosítása [a Btk. 317. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetése] mellett annyiban változtatta meg, hogy a börtönbüntetés tartamát három év hat hónapra súlyosította.

Az első fokú bíróság ítéletével megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített és helyesbített tényállás lényege a következő:

A büntetlen előéletű, agrármérnök szakképzettségű terhelt rokkantnyugdíjas. Organikus eredetű agykárosodásban, agysorvadásban és depresszióban szenved, amely betegségek sem az elkövetés idején sem az elbíráláskor nem érintették a büntetőjogi beszámítási képességét.

A terhelt 2004. október 28. napjától az A.Kft. - ezt megelőzően a jogelőd T.Kft. - tagja és ügyvezetője volt.

A terhelt az általa képviselt Kft. nevében 1993. július 24-én traktorok viszonteladókénti forgalmazására szerződést kötött külföldi székhelyű V.I. céggel. Szerződés szerint a terhelt által irányított kft. mint forgalmazó saját néven és számlájára megvásárolja, majd eladja a külföldi cég által gyártott traktorokat. A traktorok eladását követő 30 napon belül kellett a traktorok ellenértékét kifizetnie. A szerződés alapján a a gyártó V.I. a tulajdonjogát a kft. által forgalmazott traktorokon a vételár teljes kifizetéséig fenntartotta. A szerződéses kapcsolat keretében a később leszállított traktorok a vevő megrendelésére készültek el.

2003. évre a terhelt által képviselt kft. működésében gazdasági nehézségek jelentkeztek, a kft. a V. cég felé a traktorok forgalmazásával kapcsolatban 900 ezer eurót meghaladó tartozást halmozott fel. Erre tekintettel a V.I. - a korábbi gyakorlattól eltérően - a vevők által megrendelt traktorokat csak azt követően szállította a forgalmazó kft-nek, miután az a vételárat előzetesen kifizette.

A V.I. az általa gyártott traktorokat különböző szakipari, mezőgazdasági kiállításokon is bemutatta. Az itt bemutatott traktorok részben vevői megrendelés alapján legyártott, részben pedig kifejezetten a bemutató céljából beszállított traktorok voltak. A bemutató céljára beszállított traktorok ún. proforma számlával, A.T.A. igazolvány mellett, vámhatósági nyilvántartásba

vétellel érkeztek be. A bemutató céljára beszállított traktorokról kiállított proforma számla rögzítette a traktorok értékét, továbbá azt is, hogy a V.I. cég a traktorokon a tulajdonjogát - azok esetleges értékesítése esetén - a vételár kifizetéséig fenntartja. Ezeket a traktorokat ezekkel az okmányokkal itthon értékesíteni nem is lehetett, amennyiben azokat értékesíteni kívánták, úgy megelőzően le kellett folytatni a vámeljárást.

Bár az A.(T.) Kft. a traktorok belföldi értékesítését területi képviselők hálózatán keresztül végezte, a megrendelések teljesítéséről, az érvényesített eladási árról és a traktorok átadásáról minden esetben a terhelt döntött.

2003 nyarát követően a V.I. proforma számlával 11 traktort szállított különböző szakipari vásárokon történő kiállítás céljából. Ezeket a traktorokat a terhelt által képviselt cég kizárólag a gyártó előzetes értesítése és végleges számla alapján lefolytatott vámeljárást követően értékesíthette volna. Ennek ellenére az A. Kft. a terhelt előzetes hozzájárulásával, de a V.I. tudta és beleegyezése nélkül az alábbi 10 traktort [az ítélet nyilvánvaló elírásból 11 traktort jelöl meg] értékesített:

1./ 2003. augusztus 21-én BG gazdálkodó részére értékesítette a vámhivatalnál a 2003. augusztus 19-i dátummal 14.645.663 Ft-ra kiállított proforma számlával nyilvántartásba vett T-180 típusú traktort. Ekkor került sor a traktor átadására is. A vevő részéről a traktor vételárának a kifizetése megtörtént.

A terhelt 2004. június 6. napján kezdeményezte ennek a traktornak a forgalomba helyezését. Az értékesítés megtörténtét követően a V.I. 2005. június 16. napján állította ki a számlát 56.641 euróra, ami ekkor 14.645.663 Ft-nak felelt meg.

2./ A V.I. 2003. december 2. napján szállított proforma számlával egy 81-50 Ht. típusú traktort, amelynek nyilvántartásba vétele a vámhivatalnál megtörtént. Ezt a traktort a terhelt BA gazdálkodó részére rendelte eladni. Utóbbi személy ugyanis a megrendelését 2003 májusában leadta, ezzel egyidejűleg 3.900.000 Ft előleget ki is fizetett. A traktor átvétele 2003. december 5. napján a vevő részéről megtörtént, az átvételről készült jegyzőkönyv azt rögzítette, hogy a traktor átadása bemutatás, kipróbálás céljából történt. A kft. felhívására a vevő a fennmaradó vételár átutalását a terhelt érdekeltségi körébe tartozó L.Kft. számlájára kérte. Ennek megfelelően BA - még a traktor átvételét megelőzően - 2003. szeptember 2-án 14.258.160 Ft-ot ennek a kft-nek átutalt. A vételár vevő részéről történt teljes kiegyenlítését követően, csak 2004. június 2. napján kezdeményezte a terhelt által irányított kft. a traktor üzembe helyezését, majd december 22-én az A. Kft. a traktor vételáraként 17.822.700 Ft bruttó összegről állított ki számlát,

jóllehet a vevő a traktorért 18.158.160 Ft-ot fizetett.
Erre a traktorra a V.I. sértett 2005. június 16-án a 11.016.730 Ft-nak megfelelő 41.049 euróról állított ki számlát és küldött meg a terhelt által irányított kft. részére.

3./ 2004. február 17-én proforma számlával került nyilvántartásba vételre egy, a V. I. által kiállításra megküldött T-180 típusú traktor. A traktort 2004. február 25-én a terhelt CI részére 20.625.000 Ft vételárért értékesítette anélkül, hogy a végleges vámkezelés megtörtént volna és ehhez a szállító cég hozzájárult volna. A 2004. február 25. napján a traktor átadásáról jegyzőkönyv készült, amely szerint a traktor kipróbálás céljából került átadásra. A traktor végleges vámkezelése csak 2004. november 30-án történt meg. A vételár meg nem fizetett 15.625.000 Ft-ot kitevő része a büntetőeljárás során 2005. december 20. napján került kiegyenlítésre, így a sértett kára megtérült.

4./ A Valtra Inc. által 2004. február 12. napján proforma számlával és vámhivatali nyilvántartásba vétellel szállított 855-HT típusú traktort a terhelt 2004. március 18-án DJ részére értékesítette. A vevő a traktor átvételéig több részletben 14 millió forintot fizetett a terhelt által irányított kft. részére. A fennmaradó vételár rendezése lizing-konstrukcióban történt. A traktor 2004. március 26. napján kipróbálás, bemutatás céljára történő átadási jegyzőkönyvvel került a vevő birtokába. A traktor vámkezelése a belföldi forgalom számára csak 2004. július 5. napján történt meg. A traktor értéke 15.894.705 Ft volt, az erre vonatkozó számlát a V. I. 2005. június 16. napján állította ki.

5./ A proforma számlával 2004. február 17-én szállított és magyarországi nyilvántartásba vett T-160-as típusú traktort a terhelt a V. I. előzetes értesítése és tájékoztatása nélkül adta el GL-nak, aki a 21 millió forintot meghaladó vételárat 2004. október 7-ig részben önerőből, nagyobb részt pedig banki hitelből fedezte. A traktort csak 2004. november 30. napján vámkezelték a belföldi forgalom számára és december 2. napján helyezték forgalomba.

A V.I. 2005. június 16-án állította ki e traktorra nézve 14.016.161 forintba a számlát.

6./ A V.I. által 2003. augusztus 19. napján szállított, és 14.569.198 forint összegre kiállított proforma számlával vámhivatali nyilvántartásba vett T-180 típusú traktort a terhelt rendelkezésére a kft. HM részére értékesítette. Még a traktor érkezését megelőzően a vevő részére kiállította a bruttó 22.035.000 Ft-ra vonatkozó eladási számlát, a vételárat a vevő 2000. szeptember 17. napjáig kiegyenlítette. A traktor vámkezelése 2004.

június 2. napját követően történt meg.

A traktorra vonatkozó értékesítési számlát a V.I. 2005. június 16-án állította ki.

7./ A V.I. által 2004. február 17. napján szállított, és 6.311.887 Ft-nak megfelelő euró-összegre kiállított proforma számlával vámhatósági nyilvántartásba vett A-85 típusú traktort a terhelt 2004. március 23-án értékesítette MJ részére. A traktor átadásakor a vevő a traktor vételárát megfizette.

A traktorra vonatkozó végleges számlát a V.I. 2005. június 16-án állította ki.

8./ A 2004. február 17. napján a V.I. által a szállított 6750-HT típusú traktort 9.932.896 Ft értékre kiállított proforma számla alapján a vámhatóság nyilvántartásba vette. Ezt a traktort 2004. augusztusában - már pontosan meg nem állapítható időpontban - a 2004. október 26-a napjával keltezett és 14.800.000 Ft + ÁFA vételárát tartalmazó adásvételi szerződéssel átadta MJ-nak.

A traktor belföldi forgalom számára 2004. december 1-jén lett vámkezelve. A V.I. a traktorra nézve a számlát 2005. június 16-án állította ki.

9./ A 2004. február 17. napján szállított 6650-HI típusú traktorra 11.092.948 Ft-nak megfelelő euró összegre állított ki proforma számlát a V.I. A traktor vámhivatali nyilvántartásba került.

A traktort 2004. február 25-én - az A-M kiállítást követően - a terhelt által irányított kft. a Gy.M. Kft. részére értékesítette. A vevő a vételár pénzügyi rendezését használt eszközeinek beszámításával biztosította. A traktor átadásáról készült jegyzőkönyv kipróbálás céljára történt átadást rögzített, annak ellenére, hogy a felek szándéka tulajdonátruházásra irányult.

A traktor belföldi forgalom számára történt vámkezelését a terhelt csak 2004. június 6-án kezdeményezte. A V. I. a traktorra vonatkozó számlát a terhelt által irányított kft. részére 2005. június 16-án állította ki.

10./ A V. I. 2004. február 12-én 12.337.938 Ft-nak megfelelő euró összegre kiállított proforma számlával szállította a 8550-HI típusú traktort, amely vámhatósági nyilvántartásba került.

Az A-M kiállításon bemutatott traktort a kiállítást követően 2004. március 3-án irányított kft. Ekkor megtörtént a traktor átadása is. A traktor vételárából 2.957.250 Ft-ot a vevő önerőként fizetett meg a terhelt kft-je részére.

A traktor belföldi forgalom számára történő vámkezelését a kft. csak 2004. november 30. napján kezdeményezte. A V.I. a traktorra 2005. február 10. napján állította ki a végleges számlát.

Az eljáró bíróság a fenti 1-10. pontokban részletezett cselekményeket összegezve megállapította: a terhelt azzal, hogy a traktorok értékesítését, átadását engedélyezte, azokkal sajátjaként rendelkezett, s ezáltal a sértett V.I.-nek összesen 120.497.986 forint kárt okozott.

Emellett rögzítette azt is, hogy a terhelt a cselekményeket rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el, és a fenti, bűncselekmények útján szerzett összeget a már tartósan veszteséges A. Kft. működésére fordította; az összkárból 26.539.625 forint térült meg.

Bár nem a tényállás körében, hanem az indokolásban rögzítette a bíróság, de az irányadó bírói gyakorlat alapján a tényállás részének tekintendő az az ítéleti megállapítás is, amely szerint a terhelt a tényállás 1-10. pontja szerint értékesített traktorokat a finn partnernek az értékesítést követően is raktáron levő készletként jelentette [első fokú ítélet 19. oldal (3) bekezdés].

- o -

A jogerős ítélet ellen a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontjára alapozva a terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Az indítvány részletesen kifejtett érvei szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével értékelték az eljáró bíróságok a terhelt cselekményét üzletszerűen elkövetettként, mivel a folytatólagosság egységébe foglalt bűncselekményeket a terhelt nem a saját vagy üzlettársai haszna, bűnöző életvitelük biztosítása érdekében, hanem az általa irányított kft. működésének biztosítása, talpra állítása érdekében követte el; így a törvénysértő minősítés miatt törvénysértő büntetés kiszabására került sor. Kitért az indítvány arra is, hogy a folytatólagosság helytálló megállapítása mellett az üzletszerű elkövetési mód megállapítása a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Emellett sérelmezte azt is, hogy a büntetés kiszabása során nem a súlyuknak megfelelően értékelték az eljáró bíróságok a súlyosító és enyhítő körülményeket, és a törvénysértő minősítés mellett erre is visszavezethető az eltúlzottan súlyos büntetés.

Mindezekre figyelemmel a megtámadott ítéletek megváltoztatására, az üzletszerű elkövetés mellőzésével a sikkasztási cselekmény eltérő minősítésére, valamint erre tekintettel enyhébb főbüntetés kiszabására tett indítványt azzal, hogy amennyiben a Kúria erre nem lát lehetőséget, a súlyosító és enyhítő körülmények megfelelő értékelése mellett enyhítse a főbüntetést.

A legfőbb ügyész az írásbeli nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak és a támadott ítéletek hatályában fenntartását indítványozta (BF.99/2012.szám).

Rámutatott arra, hogy az üzletszerűség megállapításának mindkét feltétele - tárgyi oldalon a hasonló vagy ugyan olyan jellegű bűncselekmények megvalósítása, alanyi oldalon pedig az ennek révén rendszeres haszonszerzésre törekvés - a cselekményben felismerhető; nem feltétele az üzletszerűség megállapításának az, hogy a bűncselekménnyel elért hasznót bűnözői életmód kialakításához használja fel az elkövető. Utalt a legfőbb ügyész arra is, hogy mivel az üzletszerűség a jelen esetben nem az alaptényállás eleme, hanem minősítő körülmény, ez a folytatólagosan elkövetett cselekmény üzletszerűen elkövetettkénti minősítését nem zárja ki.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Kúria a Be. 423. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel az irányadó tényállást alapul véve, a Be. 423. §-ának (4) és (5) bekezdésében írt terjedelemben, tehát a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján és - hivatalból - a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges eljárási szabálysértésekre [Be. 416. § (1) bek. c) pont] tekintettel folytatta le a felülvizsgálatot.

Ennek során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely a Be. 416. §-ának (1) bekezdés c) pontjára tekintettel a Be. 373. § (1) bekezdésének I/b., c), illetőleg II-IV. pontjaiban írt okok valamelyikének fennforgása folytán szükségessé tette volna a támadott határozatok hatályon kívül helyezését.

A felülvizsgálat jogorvoslati jellegéből következik, hogy az azt megalapozó, a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati okok köre jogértelmezéssel sem bővíthető. Önmagában tehát a törvényi büntetési tételkeretek között történt bünteteskiszabás nem lehet alapja a felülvizsgálatnak. Emiatt az indítványnak azokat az érveit, amelyek a jogi minősítés támadásától függetlenül, illetve ún. más anyagi jogszabálysértésre hivatkozás

nélkül, az irányadó enyhítő és súlyosító körülmények téves értékelését állítva tartotta eltúlzottnak a terhelttel szemben kiszabott büntetést, a Kúria a felülvizsgálat során figyelmen kívül hagyta, miután erre alapítottnak a felülvizsgálat a törvényben kizárt.

A felülvizsgálati indítvány egyéb részeiben a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozott. Eszerint felülvizsgálati ok, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor. Az indítványozó azonban a terhelt bűnösségének megállapítását nem tette kifogás tárgyává, ezzel kapcsolatos anyagi jogi szabálysértésre nem is hivatkozott. Az indítvány tartalmát tekintve valójában a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontjának I. fordulata alapján alapult; eszerint pedig akkor kerülhet sor felülvizsgálatra, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése vagy a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetés kiszabására került sor.

Azt az indítványozó sem vitatta, hogy a terhelt jogszerűen került a külföldi cég tulajdonában levő és kiállítás céljára szállított traktorok birtokába, ezért a traktorok ránézve „rábízott idegen dologként” a sikkasztás bűncselekményének elkövetési tárgyai lehettek. Azt sem tette vitássá az indítvány, hogy ezekkel a traktorokkal a terhelt jogtalanul rendelkezett, és ezzel elkövette a Btk. 317. § (1) bekezdésében meghatározott sikkasztás bűncselekményét, továbbá a tényállás 1-10. pontjaiban felsorolt, a sikkasztás bűncselekményeként minősülő részselekmények a Btk. 12. §-ának (2) bekezdésében írt feltételek megvalósulása folytán folytatódólagosan elkövetett és az összegezett elkövetési érték szerint minősülő sikkasztás büntetteként értékelendők.

A minősítés körében azonban az eljáró bíróságok tévedtek a részselekmények elkövetési magatartásának törvényes meghatározását illetően. A tényállásban feltüntetett esetekben ugyanis a bűncselekmény nem sajátjaként rendelkezéssel [Btk. 317. § (1) bek. II. elkövetési fordulata], hanem a rábízott dolog jogtalan eltulajdonításával [Btk. 317. § (1) bek. I. elkövetési fordulata] valósult meg. Az ítélkezési gyakorlat töretlen abban [lásd: HGY 284; BH 1984/390; 2000/47; 2009/100], hogy a sikkasztás bűncselekménye esetén a sajátjaként rendelkezés a tulajdonost megillető jogosultságok időleges jogellenes elvonása. Sajátjaként rendelkezéssel a sikkasztás bűncselekménye akkor valósul meg, ha az elkövető a rábízott dologra nézve - a tulajdon végleges elvonásának szándékát nélkülöző - olyan, egyébként csak a tulajdonost megillető rendelkezést tesz, ami a tulajdonos rendelkezési jogát csak időlegesen sérti. Sajátjaként rendelkezés eszerint pl. a dolog birtokának időleges jogosulatlan átengedése, a dolog zálogba adása, vagy másként való megterhelése.

Azokban az esetekben, amikor az elkövető a rábízott idegen dologról - a tulajdon végleges elvonásának szándékával - úgy rendelkezik, hogy ezzel a tulajdonos a dolog feletti uralmát végérvényesen elveszti, a sikkasztás nem sajátjaként rendelkezéssel, hanem jogtalan eltulajdonítással valósul meg.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt a birtokába került traktorokat a tulajdonos engedélye nélkül eladta, majd azokat az értékesítést követően is, mint raktári készleten levőt jelentette a tulajdonosnak. Az eladás kereskedelmi forgalomban történt (a vevők tulajdont szereztek), ezért a tulajdonos végérvényesen elvesztette a traktorokon a tulajdonjogát. Egyértelműen következik ebből, hogy a terhelt a sikkasztás bűncselekményét a tényállásban felsorolt valamennyi esetben jogtalan eltulajdonítással valósította meg.

Az indítványozó álláspontjával szemben azonban az eljáró bíróságok helyesen minősítették a folytatólagos egységet alkotó részecselekményeket üzletszerűen elkövetettnek, tehát a Btk. 317. §-ának (1) bekezdésébe ütköző sikkasztás a (2) bekezdés c) pontjára és a különösen nagy elkövetési értékre tekintettel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősül.

Az egyes részecselekmények a traktorok eladásával befejezettek, ennél fogva az eladás révén befolyt vételár jogtalan haszon. Az értékesítések gyakoriságát tekintve alappal nem vitatható, hogy a terhelt ugyanolyan bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekedett. Az üzletszerűség ugyanis nem feltételez szükségszerűen saját vagyoni haszonszerzésre törekvést, megállapítja ezt a minősítő körülményt az ítélkezési gyakorlat akkor is, ha mások (pl. az elkövető által képviselt gazdasági társaság) jogtalan és rendszeres vagyongyarapodása érdekében követnek el többször ugyanolyan vagy hasonló bűncselekményeket [HGY 1678].

A Btk. 137. § 9. pontjában az üzletszerűség megállapításához szükséges ismérvek a történeti tényállásban hiánytalanul felismerhetők.

Közömbös az üzletszerűség szempontjából, hogy a terhelt az értékesítésből befolyt vételárat mire fordította. Így az üzletszerűség megállapítását nem zárja ki az sem, ha az eltulajdonítással keletkező jogtalan hasznat a terhelt a traktorok tulajdonosával szemben fennálló más, korábbi ügyletekből származó tartozásának részbeni kiegyenlítésére fordította.

Helytállóan utalt az indítványozó álláspontjával szemben a legfőbb ügyész arra, hogy az üzletszerűség megállapításának nem kizárólagos ismérve, mert nem törvényi előfeltétele a bűnöző életmódra

berendezkedés. Az állandó bírói gyakorlat szerint abból, ha valaki a bűnöző életmódjának kialakítása, vagy rendszeres kiegészítő jövedelem érdekében követ el rendszeresen ugyanolyan vagy hasonló bűncselekményeket, valóban alappal lehet következtetni az üzletszerűségekre. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ez egyben szükségszerű feltétele is az ilyen következtetés levonásának; az üzletszerűség a bűnözői életmódra berendezkedés hiányában is megállapítható (BH 2006/6.).

Az üzletszerű elkövetés egyébként nem a sikkasztás alapeseti tényállásának eleme, következésképpen az üzletszerű elkövetés nem teremt bűncselekmény-egységet; a cselekmények számához igazodó rendbeliségű bűncselekményeknek a folytatólagosság egységeként történő értékelését - amint a jelen esetben - a Btk. 12. §-ának (2) bekezdése rendeli el. Ekként pedig nincs alapja annak az indítványbeli hivatkozásnak, hogy a folytatólagosnak értékelt bűncselekmény üzletszerűen elkövetettkénti minősítése sérti az ugyanazon körülmény kétszeri értékelésének tilalmát.

A kifejtettek folytán anyagi jogszabálysértés nélkül minősítették az eljárt bíróságok a terhelt cselekményét. Miután a kiszabott büntetés a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tételkeretek között történt, a kiszabott büntetés arányosságának vizsgálatába - a Btk. 416. § (1) bekezdésének b) pontjában írt együttes feltételek hiányában - a Kúria nem bocsátkozhatott.

Megjegyzi azonban, hogy a szóban lévő felülvizsgálati ok akkor sem valósulna meg, ha egyébként a cselekmény jogi minősítése az üzletszerű elkövetés jogszabálysértő megállapítása miatt tévesnek bizonyult volna. Ebben az esetben ugyanis a terhelt különösen nagy értékre elkövetett cselekménye a Btk. 317. §-a (6) bekezdésének a) pontja szerint két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntetendő; következésképpen a középértéket el nem érő tartamú szabadságvesztés ekkor sem lenne törvénysértően eltúlzott.

Miután a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, a támadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

Az ismételt felülvizsgálati indítvány kizártságára vonatkozó tájékoztatás a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. március 6.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, Dr. Belegi József s.k. előadó bíró, Dr. Horváth Ibolya s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

AIné írnok